

ning, der var overmaade berettiget og naturlig, idet de paagældende arbejdede under saa slette økonomiske Kaar, at en Forbedring var ganske nødvendig. Det lykkedes de danske Arbejdere til denne Lønaktion at faa Tilslutning og Støtte hos de polske Arbejdere paa Herregaarden, og man truiede da disse paa forskellig Maade, ogsaa i Kraft af denne Lov. Arbejdere, der har levet og virket her i Landet i en længere Aarrække, 4—6 Aar, søgte man at skræmme med, at de vilde blive draget til Ansvar, om de fulgte deres danske Kammerater under Bestræbelserne for at faa hævet Daglønnen. Det vakte almindelig Opmærksomhed i Egnen, at en af de Dage, da Konflikten var paa sit højeste, kom der ad Landevejen fra Slagelse til Vordingborg susende en Bil — i disse benzinfattige Tider havde man ikke desto mindre en Bil til Raadighed til dette Øjemed! —, og i denne Bil sad der en katolsk Præst, som selvfølgelig skulde ud og tordne med Loven og Profeterne, som de opfattes fra katolsk Side, for at skræmme disse Arbejdere fra at optræde kammeratligt sammen med deres Standsfæller.

Vi har i Praksis set, at denne Bestemmelse i Loven af 1. April 1912, som nu foreslaas udslettet, har virket overordentlig uheldigt, for at bruge et mildt Udtryk. Jeg maa derfor paa det bestemteste henstille, at vi vedtager Lovforslaget, som det her foreligger. Skal Sagen i Udvalg, maa jeg paa min Gruppes Vegne sige, at vi aldeles bestemt maa modsætte os saadanne Ønsker, som det ærede 7de Medlem for Vejle Amt udtalte angaaende Resultatet af en saadan Udvalgsbehandling.

**P. Pedersen:** Jeg havde ment, at denne Sag vilde overgaa til anden Behandling uden Omtale; men da der af det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Raffnsøe), er udtalt Betænkelighed ved en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne udtrykkelig udtale Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede Medlem udtalte Betænkelighed ved Forslagets § 2, hvorefter en enkelt Bestemmelse i den hidtidige Lov ikke kommer til Anvendelse overfor Arbejdere, der har opholdt sig over 2 Aar her i Landet. I de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, udtales der det selvfølgelig, at man mener, det er rimeligt, at disse Arbejdere stilles under de samme Betingelser som danske Arbejdere. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Tilslutning til Lovforslaget i

den Form, som det her har, og skal anbefale det til velvillig Behandling.

**Minister Stauning:** Ligesom den ærede sidste Taler (P. Pedersen) havde jeg ventet, at dette Lovforslag var blevet sendt direkte til anden Behandling; men jeg erfarer altsaa nu, at det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe) og formentlig hans Parti nærer Ønske om Sagens Behandling i et Udvalg. Naar det er et Ønske, har jeg ikke nogen Anledning til at modsætte mig det, det er et Spørgsmaal, som det høje Folketing selv maa afgøre; men jeg kan med det samme sige, at nogen Tilslutning fra min Side til at slette Forslagets § 2 kan der ikke ventes. Jeg maa anse det for ganske upaakrævet, at den saakaldte Polaklovs § 15 fortsat skal have Gyldighed for de Arbejdere, der har været her i Landet mindst 4—5 Aar, nogle endda længere; de Folk, der har været her saa længe, maa gaa ind under de samme Regler som andre af Landets Arbejdere. Det forekommer mig ganske urimeligt, at det skal være forbundet med Tiltale og Straf at agitere blandt polske Arbejdere, som har været her i Landet i 4—5 Aar, snarere end hvis saadan Virksomhed finder Sted blandt tyske eller svenske Arbejdere i Haandværksfag, Fabrikfag o. s. v. At det fortsat skal anses for en Forbrydelse at faa polske Arbejdere til at deltage i en Arbejdsstandsning eller deslige, kan jeg ikke erkende Rimeligheden af. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger, men er i øvrigt enig med det ærede 7de Medlem for Vejle Amt — ja, ikke enig med det ærede Medlem, men jeg kan godt bifalde det Resultat, han naaede til, idet han sagde, at hvis § 2 bevares, kunde man lige saa godt ophæve hele Loven. Jeg vil sige, at jeg har ikke noget imod, at man ophæver hele Loven; jeg anser dette for det mest ønskelige og har, saaledes som Forholdene nu har udviklet sig, efter at de ekstraordinære Forhold i hvert Fald i nogen Grad er ophørt, og eftersom det er en sørgelig Kendsgerning, at vi her i Landet har et meget betydeligt Antal ledige Arbejdere, der hører Danmark til, oprindeligt haft det Standpunkt, at vi ikke længere behøver disse Særlove, som i Krigstiden havde medført. Saa kom der imidlertid meget indtrængende Anmodninger fra de Sider, som man vil se af Bilagene, og som Følge af disse Anmodninger gik jeg med til at fremsætte